

در حمایت از حقوق زنان در ایران

در دومین سالگرد جنبش زن، زندگی، آزادی، تعدادی از سازمان‌های مدافع حقوق زنان و حقوق بشر در سطح جهانی خواستار آزادی فوری زنان مدافع حقوق بشر و حمایت از حقوق زنان در ایران شدند.

بیانیه

۲۶ شهریور، دو سال از کشته شدن مهسا ژینا امینی در بازداشت پلیس گشت ارشاد و اعتراضات گسترده متعاقب آن که منجر به ظهور جنبش زن، زندگی، آزادی در ایران شد، می‌گذرد. اعتراضاتی که جرقه آن با اعتراض زنان و درآوردن روسری‌هایشان و سردادن شعار زن، ژینا آزادی در مراسم خاکسپاری مهسا ژینا امینی و فراخوان تجمع اعتراضی گروه‌های فمینیستی در تهران آغاز شد و به سرعت به دانشگاه‌ها و شهرهای مختلف ایران گسترش پیدا کرد.

جنبش زن، زندگی، آزادی نقطه تقاطع گروه‌های مختلفی از مردم تحت ستم در ایران و لحظه‌ای مهم از مقاومت در برابر ستم جنسی-جنسیتی، قومی، مذهبی، سیاسی و اجتماعی بود. لحظه‌ای که زنان با حمایت دیگر مردم تحت ستم از کردها و بلوچ‌ها تا معلمان، دانشجویان و کنشگران در یک مبارزه جمعی علیه نقض حقوق اساسی‌شان با هم متحد شدند.

در جریان این اعتراضات هزاران نفر از معترضان دستگیر شدند، و دستکم ده تن از معترضان دستگیرشده اعدام شدند. بازداشت و حبس هزاران نفر در سراسر ایران که بر اساس تخمین سازمان‌های حقوق بشری حداقل ۲۰ هزار نفر بوده‌اند، شرایط دشواری را در زندان‌ها رقم زده بود. کمبود غذا و امکانات بهداشتی و حتی جای خواب و ناتوانی سیستم قضایی برای رسیدگی به پرونده‌های بازداشت‌شدگان در نهایت منجر به آن شد که در بهمن‌ماه ۱۴۰۱ قوه قضاییه ایران، با اعلام عفو عمومی، بیش از هشتاد درصد دستگیرشدگان بدون سابقه پیشین بازداشت را آزاد کند. براساس آمارهای رسمی در جریان این عفو، دستکم [پرونده ۲۲ هزار نفر](#) از معترضان مورد بخشودگی قرار

گرفت. اگر چه در جریان این عفو عمومی هزاران معترض دستگیرشده آزاد شدند، اما بسیاری از کنشگران و به خصوص فمینیست‌ها و زنان مدافع حقوق بشر که به باور نیروهای امنیتی ایران نقشی جدی در شعله‌ور شدن اعتراضات و فمینیستی‌شدن مطالبات داشتند، در زندان باقی ماندند و یا در ماه‌های بعدی دستگیر و زندانی شدند.

در دوسال گذشته به موازات ادامه مقاومت و مبارزه روزمره زنان در خیابان برای تحمیل سبک پوشش انتخابی‌شان، آنهم برغم خشونت‌های فزاینده پلیس گشت ارشاد که بعد از یک وقفه چندماهه بار دیگر به خیابان‌های ایران برگشت، کنشگران زن زندانی در زندان‌های سراسر ایران نیز، مبارزه و مقاومت را از درون زندان ادامه داده و به باور بسیاری خط مقدم مبارزه علیه نقض حقوق بشر و ادامه‌دهنده جنبش زن، زندگی، آزادی بوده‌اند.

زنان زندانی با اعتصاب غذا، صدور بیانیه، نامه‌های اعتراضی جمعی و با تحصن در داخل زندان و رساندن صدای اعتراض‌شان به بیرون از زندان، جانی دوباره به جنبش سرکوب‌شده زن، زندگی، آزادی می‌بخشند و به‌رغم احکام سنگین زندان، یک لحظه هم از پیگیری مطالبات جامعه مدنی پا پس نمی‌کشند. علاوه بر این، حضور این زنان در بندهای عمومی زندان‌هایی مانند لاکان رشت و روایت‌گری آن‌ها در مورد شرایط زندان، نوری بر نقض حقوق زندانیان و وضعیت اسفبار زندانیان در زندان‌های عمومی تابانده است. آن‌ها در زندان نیز روحیه کنشگری‌شان را به‌کار گرفته و تلاش می‌کنند تا وضعیت زیستی زندان را برای همه زندانیان بهبود بخشند. از همین رو است که در حال حاضر تعداد قابل توجهی از کنشگران مدافع حقوق زنان در زندان‌های سراسر ایران تحمل کیفر می‌کنند. از تهران و زندان اوین گرفته تا رشت و زندان لاکان. از شیراز و زندان عادل آباد تا زندان سپیدار در خوزستان.

اکنون دستکم ۲۵ زن مدافع حقوق بشر در ارتباط با جنبش زن، زندگی، آزادی در زندان به سر می‌برند و شمار دیگری نیز در دادگاه‌ها محاکمه شده و در آستانه زندانی شدن هستند. زنانی که با خاموش شدن جنبش در خیابان و برداشته شدن نگاه‌ها از وضعیت ایران، نام‌شان رو به فراموش شدن است.

ما امضا کنندگان این بیانیه، تلاش‌های این زنان را ارج می‌نهمیم که به همراه سایر نسل‌های کنشگران زن ایرانی نقشی حیاتی در آگاهی امروز جامعه ایران در حوزه زنان دارند.

ما سازمان‌های مدافع حقوق بشر از حکومت ایران می‌خواهیم:

- فوراً و بدون قید و شرط تمامی مدافعان حقوق بشر زندانی در زندان‌های ایران و از جمله این زنان مدافع حقوق بشر را آزاد کند.
- به سیاست‌های تبعیض‌آمیز خود علیه زنان و خشونت سیستماتیک علیه آن‌ها در خیابان‌ها پایان دهد.
- حق انتخاب و آزادی زنان بر بدنشان را به رسمیت بشناسد و قانون تبعیض‌آمیز حجاب اجباری را که بیش از چهار دهه زندگی و روزمره زنان ایرانی را تحت تاثیر قرار داده است، لغو کند.
- مجازات غیرانسانی اعدام را لغو و به خصوص به صدور حکم اعدام علیه مدافعان حقوق بشری چون شریفه محمدی پایان دهد.

ما همچنین از سازمان‌های حقوق بشری بین‌المللی و منطقه‌ای، می‌خواهیم که اخبار وضعیت دستگیرشدگان را پیگیری کنند، برای آزادی آنان به مقامات ایرانی فشار بیاورند. ما گروه‌ها و سازمان‌های فمینیستی را نیز فرا می‌خوانیم تا به شیوه‌های مختلف از صدور بیانیه تا برگزاری تجمع،

به حمایت از حقوق زنان ایرانی و مطالبه آزادی پوشش و خودمختاری جسمانی‌شان ادامه دهند.

امضاکنندگان:

- ARC-Asia Protection Network for Artists at Risk
- Connection
- AWID
- Femena
- Front Line Defenders
- Gulf Centre for Human Rights
- Human Rights Watch
- Kurdistan Human rights Network
- Kurdpa
- Miaan Group
- OMCT

Regional Coalition of WHRDs in SWANA (MENA) Region ▪
Women Human Rights Defenders International Coalition ▪
(WHRDIC

منبع از سایت: Human rights watch

[لینک به متن فارسی](#)